

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs, tum pro Pœnitentibus

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

Cap. VII. Circa Sextum & Nonum Decalogi præceptum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

C A P V T VII.

Circa Sextum, & Nonum
Decalogi præce-
ptum.

§. I.

*De Delectatione turpi solum
interna, seu, ut dici-
tur, morosa.*

I N hoc differt desiderium,
& consensus in copulam
illicitam (idem dicendum in
aliis materiis) à delectatione
ipsa, quam quis habet de eadem
copula; quod desiderium est a-
ctus ex se efficax, & consumma-
tur, seu consummari intenditur
in ipso opere externo fornicationis;
delectatio vero est actus
ex se inefficax, & consummatur
interius: non enim transit ad vo-
lendum

lendum exequi id, de quo quis delectatur, nam propterea dicitur etiam delectatio morosa: quia peccans, dum moratur in ipsa delectatione, nec ad opus consummandum procedere intendit, in eadem veluti conquiescit. Cum autem certum sit in desiderio, & consensu, immo, & in gaudio de re illicita jam habitata debere coram Confessario aperiri conditionem personæ desideratæ, in hoc modo; Desideravi monialem, nuptam, &c. & in homicidio, desideravi occidere Patrem, vel fratrem, &c. seu gavisus sum commisisse peccatum cum moniali, vel nupta, &c. gavisus sum occidisse Patrem, fratrem, &c. quia tales voluntatis actus sunt contra diversas virtutes, unde & sine dubio sumunt suam specificationem à talibus objectis specie morali diversis: cum inquam certum id omnino sit; celebris

con-

controvertitur quæstio de delectatione morosa: An scilicet si quis solum delectetur (sed non desideret) de copula, quam cogitat, cum nupta v. g. vel cum moniali, debeat id explicare: an potius sufficiat dicere, Toties venere de copula illicita delectatus sum illam cogitando.

2 Et ut, pro nostra consuetudine, scholasticas quæstiones prætermittamus: Dico probabilem esse a sententiam docentem, sufficere sine obligatione declarandi personas, circa quas eiusmodi morosa delectatio verificata est. Ratio est, quia delectationes eiusmodi non variantur specie ex varietate conditionum illarum personarum. Non variantur autem, quia satis superque, & adæquatè sumunt, contrahuntque suam omnes turpitudinem ex oppositione cum virtute temperantiæ, quæ nunc sola violatur, neque enim ille
animus

a Vasp. 2

d. 11. &

112. Castr.

3. 10. 2. p.

40. §. 4.

aliquæ

non pauci.

animus sic sistens in sola ea voluptate; procedit ad violandum, seu ad desiderium violandi ius speciale conjugatæ, solutæ, sacræ, &c. ergo satis explicatur per solam oppositionem ad virtutem Castitatis.

3 Non sic si quis delectaretur de concubitu conjugatæ formaliter, ut conjugata est, seu ut nupta est, seu ut sacra est (id quod certè rarissimum erit) tunc enim esset necesse id explicare, ut esse patet: nam propterea si quis se morosè delectaret de concubitu sodomitico, non satis esset si diceret: Delectatus sum de copula illicita, sed debet hanc specialitatem explicare, quia tunc formaliter delectatio versatur in talem copulam, ut diversam à naturali congressu.

4 Quod diximus de delectatione morosa, videtur etiam, secundum hanc sententiam, dicendum de aspectibus, quando

quis

quis
vener
conco
detur
ctati
easde
tang
conf
cond
in fo
dicam
De
santis
e. 1. §

T
turpia
locutu
teriam
seferm

quis respicit mulieres affectu
venereo, sine progressu ad eas
concupiscendas: quia tunc vi-
detur similiter, interius, dele-
ctatio tota consummari. At si
easdem venereo mortali affectu
tangeres: quia, exterius, actio
consummatur, esset personæ
conditio declaranda.

De locutione turpi sistente
in sola locutionis delectatione,
dicam mox §. sequenti.

De unico actu desiderii ver-
santis circa multa objecta dixi
c. 1. §. 8. & 9.

§. II.

De Locutione turpium.

TRia hic incidunt expen-
denda. Primo, an qui
turpia cum peccato mortali col-
locutus est, debeat explicare ma-
teriam confabulationis; nempe
se sermonem miscuisse de adul-
terio,

terio, stupro, sodomia, &c. Secundo an numerum personarum, coram quibus habita sunt colloquia. Tertio an conditiones earundem personarum, utrum scilicet sint Sacerdotes, nupti, soluti? De his duobus postremis satis disputavimus supra cap. 1. §. 17. de scandalo. Superest ergo hic agere dumtaxat de primo.

6 Circa quod, si dum de turpibus confabularis, eadem concupiscas: certum est materiam seu objectum omnino declarandum, ut ex præcedente §. constare potest. At hic propria difficultas est. An si loquaris de prædictis, solum delectando te in his locutionibus, sed sine desiderio, idem dicendum sit?

7 Respondeo, si solum de ipsa narratione turpi delecteris: probabile est satis tibi esse dicere. Turpiter loquutus sum, delectando me de ipsa turpium narratione. Sed quid si delecteris

de ip
præf
desid
Resp
non
obje
teria,
fortè
sunt,
Etis §
eadem
Qu
lum fo
cam in

D

8 F
quenci
cata in
sunt n
rias ex
go prin

de ipsis rebus, seu objectis re-
præsentatis per locutionem, sine
desiderio tamen, ut dictum est?
Respondeo esse item probabile
non necessario explicanda ipsa
objecta: an scilicet fuerint adul-
teria, supra, sacrilegia, &c. nisi
fortè delecteris de his, ut tales
sunt. Ratio est eruenda ex di-
ctis §. præcedente, est enim ferè
eadem.

Quatenus locutio est scanda-
lum sociis colloquentibus, di-
cam infra §. 4. n. 25.

§. III.

De Jactantia, & Consilio.

Hic de his differendum
putavimus, quia fre-
quentissima sunt ejusmodi pecca-
cata in materia sexti præcepti
sunt nihilominus ad alias mate-
rias extendenda. Quærimus er-
go primò, an qui se jactat, seu
K laudat

a *Sanc. l. 1*
in dec. c. 3.
§. 12.

laudat mortaliter de peccato:
 (nam si se jactet, gloriatur de
 dexteritate, fortitudine, vel si-
 mili, quæ fuit in actione pecca-
 minosa sine periculo peccaminosa
 complacentiæ, vel scandalis-
 non est mortale: 8) qui inquam
 se de peccato v. g. contra Casti-
 tatem jactat: debetne in medium
 Confessionis, afferre speciem
 peccati luxuriæ; adulterium vi-
 delicet, stuprum, sacrilegium
 quo se jactavit? ita etiam, si
 jactavit de homicidio, furto,
 blasphemia, obligaturne, an ho-
 micidium fuerit Sacerdotis, an
 furtum fuerit rei sacræ, &c. de-
 clarare?

9) Suppono autem semper so-
 lum adesse peccatum jactantia
 non vero intermisceri deside-
 rium, vel gaudium, vel delecta-
 tionem si enim hæc accedant
 servanda erit doctrina allata
 pra §. 1.

10) Dico non solum prædicto

Spec

Spec
 clara
 suffi
 vi m
 obje
 so. I
 quar
 in ec
 ut m
 riam
 est D
 què
 veni
 caru
 mali
 trans
 11
 te ia
 Patr
 sum
 cum
 Patr
 este
 exp
 stan
 cia in

Species non necessariò esse de-
clarandas, sed probabile *b* esse, *b* *Castrop.*
sufficere, si dicas, Toties jacta- *to. 1. 21. 2.*
vi me de peccato mortali, seu de *d. 2. p. 11.*
objecto mortaliter peccamino- *n. 6.*
so. Ratio est, quia tota malitia,
quanta est, jactantiæ consistit
in eo, quod offensa Dei eligatur
ut medium ad captandam glo-
riam apud homines, quæ magna
est Dei irreverentia, id quod æ-
què in omnibus mortalibus in-
venitur, vel si quid aggravat pec-
catum, non videtur ejusmodi
malitiam in aliam speciem
transferre.

ii Adverte hic tria. Primò si
te iactes coram multis, tuum
Patrem v. g. à te fuisse verbera-
tum, vel te copulam habuisse
cum fœmina bonæ famæ, quod
Patri eidem tuo, & illi fœminæ
estet notabile dedecus: debes id
explicare, non ratione meræ ia-
ctantiæ, sed quia in tali iactan-
tia intermiscetur tui Patris, vel

illius foeminae infamatio. Ad eundem modum in similibus.

12. Secundò sive peccata de quibus perperam gloriaris, commiseris, sive non commiseris, non est explicandum: & quia & què assumis utrobique offensam Dei pro medio gloriae.

*c. Sanc. 11.
in Dec. c. 3
n. 5.*

13. Terriò quid dicendum, si non te ipsum, sed alium de peccato laudes? Respondeo si id fiat in ejus absentia, nec est intermixtum aliquod peccatum, ut modo num. 11. dixi, nec adest complacentia, nec adstantium scandalum, qui fortè illa laude ad peccandum excitentur, &c. probabile est non esse novam speciem peccatorum in Confessione declarandam; idque propter paritatem rationis dictæ numero 10. At si id in præsentia ejus, qui peccavit, eveniat, declarari in Confessione oportet speciem peccati, de quo laus præcessit; Ratio est, quia tunc

illum

Ad illum excitas ad complacendum, & gaudendum de patrato facinore, immo etiam fortasse ad iterum ejusmodi peccatum committendum.

14 Sed jam quærimus de Consilio. Dico, idem de ipso sentiendum esse; si enim alicui consilium des de aliquo peccato; debes explicare ejusdem speciem. Ratio est, quia tunc non solum peccas contra Caritatem proximi, cui consilium de ruina spiritali præbes: sed etiam contra virtutem, cui tale peccatum opponitur: singulæ enim virtutes nos obligant, tum ne contra illas agamus, tum ne directè procuremus quòd alii illas violent, ut diximus cap. 1. §. 17. de scandalo. Nam propterea si Petro consilium dedisti de furto. Petro non restituente; tu restituere teneris. *d*

*d Idem
Sanchez*

K 3

§. 4. De *ib. n. 9.*

*De prima Luxuriæ specie, id est
de simplici Fornica-
tione.*

15. **P**ERCURRIMUS universas luxuriæ species, ut, quid in singulis explicandum necessarium sit, cognoscamus, initium sumentes à simplici fornicatione, quæ est prima luxuriæ species. Huc tamen multa aggerimus, quia hic frequentiora, nam ceterum non rarò in aliis luxuriæ speciebus, quas mox subjiciemus, eadem eveniunt.

16. Qui committit per illicitam copulam fornicationem, non satis explicat dicendo, se peccasse contra Castitatem; sed addere oportet, se copulam habuisse: quia secus non explicatur malitia propriæ copulæ fornicariæ, quæ est diversa à ma-

*a De Lug.
d. 16. de
pæn. sec. 5.
n. 238.*

litia
tem
17
cata
dem
clara
fatis
sum.
malit
cum
id in
occaf
illa f
meri
cap. r.
18
fessor
nec in
catio.
fatis
se. P
citati
solic
ter co
rever
tam,
litia

litia quacunque contra Castita-
tem.

17 Qui committit tria v.g. pec-
cata cum tribus foeminis ejuf-
dem rationis, non tenetur de-
clarare fuisse tres foeminas, cum
fatis *b* sit dicere ter fornicatus *b Bon. de*
sum. Ratio est quia eadem est *Sacram.*
malitia sive cum tribus, sive ter *d. 5. q. 5.*
cum eadem nisi fortè aliquando *p. 5. sec. 2.*
id interroget Confessarius, ut *§. 3. diff. 3.*
ocasio proxima tollatur, quæ ex *prop. 3.*
illa frequentia cum eadem ti- *n. 143*
meri potest: de qua re dixi supra
cap. 1. §. 1. num. 4.

18 Peccatum cum filia Con-
fessoris nec ex se est sacrilegium,
nec incestus, sed simplex forni-
catio. *c* Quare qui id commisit *b Filliuc.*
fatis est fateri, se fornicatum es, *10. 2. tr. 30*
se. Præscindimus autem à soli- *c. 5. n. 105*
citatione Confessionis; Nam *aliquæ.*
solicitatione ejusmodi est speciali-
ter confitenda, cum sit contra
reverentiam Sacramento debi-
tam, Præscindimus item quan-

do, esse Confessarium, assume-
retur ut medium ad peccandum,
vel quid simile: tunc enim ad-
set nova malitia, vel contra re-
verentiam Sacramenti, vel con-
tra similem virtutem.

d' Falluc.

20. 1. tr. 30

e 3 n. 71.

*e Sanc de
matr. l.*

7. d. 4. n 5

Coninc de

Sacr. d. 7.

qu. 4. n. 19

19 Virgo, sive vir, *d* sive
puella *e* qui, prima vice, volun-
tariè frangit virginitatem, non
peccat peccato diverso à simpli-
ci fornicatione, secundum opi-
nionem antiquorum, quare suffi-
ciet fateri fornicationem, nec
obligatur virginitatem manife-
stare. Idem dic si se polluat,
modo se delectetur: si vir deside-
ret virginem sine voluntate vir-
ginis inferendi: in his enim non ad-
ditur ex qualitate adiecta virgi-
nitatis, nova species malitiæ.

20 Fidelis peccans cum infi-
deli, quantum est ex hoc capite
non peccat, nisi simplici forni-
catione, ex opinione probabiliori.
Licet etiam esse contra Religio-
nem, id est contra reverentiam

f Azor.

p. 3. l. 3.

e. 9. q. 3.

Sacr

Sacramenti Baptismi, non negem esse probabile. g

21 Confirmo priorem probabilitatem: quia principalis ratio cur dicendum foret hoc esse peccatum speciale, est, quia Ecclesia dum prohibet conjugium fidelis cum infideli, prohibet etiam quamcunque conjunctionem: cum sit idem motivum, id est ut pro reverentia nostræ Religionis, vitetur illa conjunctio, quæ est damnosa tum ipsi fideli, tum proli educandæ. Quæ est ratio Sanchez hallata, & approbata à De Lugo, i Sed hæc ratio non multum urgere videtur: ergo, &c. Minor probatur; nam primò ubi unum prohibetur: non intelligitur prohibitum & aliud: quantumvis simile, ut est notum in jure. Multò plus quia secundò intervenit non parva disparitas: nam in Matrimonio est longè major conjunctio, quàm in copula furtiva. Tertiò quia

g Sanc. l. 7
de matr.
d. 5 n. 12.
De Lugo
d. 16. de
pæn. sec. 6.
n. 336.

h Sanc. ib.
i De Lug.
ibi.

quia etiam sic intelligerentur
 specialiter prohibita civile com-
 mercium, collocutio, familiaritas,
 immo & servitium infidelium,
 ex quibus oriri majus periculum
 sanè potest: Fateor esse peccatum
 quando quis cum infidelibus
 (existente everfionis periculo,
 vel scandalo) familiariter degit:
 sed hoc non est illud de quo agimus,
 sed quid communitate ad omnes
 actiones periculi peccandi
 expositas. Quartò cum totam
 hanc malitiam specialem deducant
 adversarii à prohibitione Ecclesie
 prohibentis Matrimonium fide-
 lis cum infideli; sequitur, saltem
 regulariter non esse novum
 formaliter peccatum quia communitate
 talis prohibitio inculpabiliter
 nescitur, immo probabiliter,
 ut patet ex dictis, etiam
 si, judicatur non adesse. Denique
 poenæ gravissimæ legibus contra
 hoc peccatum constitutis, ostendunt
 quidem graviter

entur tem, sed non diversitatem speci-
e com- ficam: sicuti poenæ constitutæ in
iliari- homicidium qualificatum, v. g.
nfide- proditorium, non ostendunt dif-
us pe- ferre specie à non qualificato.
or esse Sed hæc satis contra nostram
m in- brevitatis sectandæ consuetudi-
rsionis nem.

milia 22 Quid de Sodomia cum
t illud Infideli? Respondeo idem vide-
ommu- ri dicendum, nempe abundè es-
ericulo se, si fateatur quis commissam à
tò cur se fuisse sodomiam: siquidem, ut
cialen ex dictis constat, non apparet,
bition unde necessariò derivetur spe-
trimo- cifica diversitas.

sequi 23 Quando quis, cum sit fri-
non est gidus, vel Eunuchus, cum aliqua
ecatur peccat, debet fateri se esse talem.
rohibi. Ratio est, quia tunc, non so-
ur, im- lum adest malitia fornicationis,
t ex di- sed etiam malitia contra natu-
e. De- ram, cum adsit frustratio finis
legib- naturalis, id est finis generatio-
onstitu- nis, atque inutiliter cum suum,
gravi- cum
ecce

1 Sanc l. 9.
de matr.

d. 19. n. 3

tum foemineum semen à tali frigido provocetur.

24 Quando positivè invitatus alios, sollicitasque v. gr. puellam cum qua deinde peccas : aliqui

m Jo Sào. fentiunt non debere te esse sollicitum explicare te fuisse primum ad alliciendum : eadem enim malitia, licet non tam gravis, est quando non invitatus cum illa peccas, adhuc enim particeps es ejus peccati. Idem diximus supra cap. 4. §. 1. numero de confabulantibus in Missa. Idemque dic de turpi colloca-
in sel d. 1 tione, & similibus, neque enim propter eandem rationem obligo ad explicandum an primus fueris. Quod si quis sollicitavit sed vel deinde non processum est ad opus, vel cerrè multò potius debet sanè Sacerdoti id subijcere, utpote peccatum sollicitationis distinctum ab ipso opere pravo.

25 Quando quis in copula non servat

servat debitum modum, sed vel à latere, vel sedendo, vel præpositè, vel viro succumbente, modo servetur vas naturale, nec sit periculum effundendi semen extra vas (id quod tamen rarò esse solet, quia matrix saltem partem majorem seminis attrahit) non est *n* circumstantia necessariò confiranda: quia id accidentale est copulæ; & in conjugatis vel est veniale, si ob voluptatem, vel peccatum nullum, si in necessitate.

n. cano de matr. l. 1. d. 6. n. 3.

26 Qui incipit, nec absolvit copulam, debet explicare: quia licet tunc sit fornicatio ex affectu, non tamen est re ipsa fornicatio, sed tactus impudicus. Qui item eandem copulam incipit, & deinde rellit, semenque dispergit; debet id explicare; quia adest tunc duplex malitia, id est fornicationis ex affectu, & mollities, qua, re ipsa, semen dispergitur, ut ex se constat.

o. Summ. l. 1. d. 19. n. 3.

L 27 Quan-

27 Quando quis carnaliter,
 vel alio quocumque peccato pec-
 cat; non est necesse *p* explicare,
 se exposuisse periculo peccandi,
 ingrediendo domum v. g. puel-
 lae, & deinde peccasse; quando
 enim hæc duo, id est se exponere
 periculo peccandi, & peccare si-
 mul concurrunt, nec inter ipsa
 tanta mora intercedit, quanta
 necessaria est ad distinguendum
 unum numero peccatum ab alio.
 unum peccatum moraliter sunt.
 Non potest objici esse quidem
 unum numero, sed includere
 duas specie malitias, nec, in-
 quam, hoc potest objici, quia
 exponere tali periculo peccandi
 & eodem peccato peccare, ejus-
 dem sunt speciei; quod si inter-
 cedit prædicta mora, non est mi-
 rum debere explicari, quia tunc
 sunt duo numero distincta pec-
 cata. Qui media ex se licita, vel
 illicita adhibet, ut fornicetur,

qua
 mu
 D
 inv
 iten
 dice
 mag
 mag
 cont
 addi
 rem
 tias
 mus
 tiis a
 28 P
 ria est
 furto
 rum
 sona
 que
 ero.

qua ratione fateri debeat, diximus sup. c. 1 §. 10.

De eo, qui ex consuetudine inveterata fornicatur; diximus item supra c. 3. §. 3. De recidivo dicemus l. 3. §. 4. Eum, qui cum magna contentione peccat, cum magna voluptate, cum tanta continua duratione, quia solum addit circumstantiam aggravantem; explicare eas circumstantias non necessario debere, diximus cap. 1. §. 18. de circumstantiis aggravantibus.

§. 5.

De Sacrilegio.

28 **P**ergimus ad Sacrilegium, quod duplex in hac materia est (nam de homicidio, & furto sacrilegis, suo loco) alterum quod contrahitur ex persona sacra, alterum ex loco sacro.

L 2

29 Quo.

utrumque votum eandem Religionis virtutem æquè respicit.

Hinc Sacerdos non obligatur in peccatis contra Castitatem explicare Sacerdotium, sed satis est *b* si dicat se voti reum Castitatem violasse. Hinc Episcopus, & Generalis Ordinis Religiosi ex hoc capite (nam si adesset aliorum scandalum, aperiendum esset) in fornicatione v.g. non obligatur *c* manifestare se esse Episcopum, se esse Generalem, &c. Satis erit si votum tantummodo manifestet. Hinc Religiosus non est obligatus explicare, se vel Religiosum esse professum, vel Sacerdotem, sed satis est si explicet votum. Hinc fœmina soluta v. g. peccans cum Sacerdote, Diacono, Subdiacono, vel professo, vel habente vota biennii Societatis Jesu, &c. sufficit si dicat se cum eo, qui voto obnoxius erat peccasse. Ratio horum

b Sanch. dicta d 27 n. 30. Fag. l. 4. præc. Eccl. 2. c. 3 n. 5.

c Sanch. dicta d. 27 n. 33. quid quid dicat Fag. l. d. cto 4. c. 3. n. 3.

est eadem, quæ præcedenti numero dicta est.

32 Sed jam exoritur alia difficultas. An, qui habens votum Castitatis, & est causa inducens alios ad turpiter peccandum, debeat suum tale votum explicare; v. g. Petrus Sacerdos, vel Religiosus consilium dat, vel inducit Paulum; & Antonium nullo voto obstrictos ad illicitum congressum; debetne Sacerdos ille, cum eam inductionem fateatur, explicare se esse Sacerdotem?

*Ad Sanc l. 5
in Dec. c. 6
n. 10 in
simili.*

Respondeo non debere, & Ratio est, quia votum non videtur se extendere nisi ad obligandum voventem, ne ipse in sua persona delectationes venereas admittat: non verò ne alios ad easdem inducat, propriam enim, suamque Castitatem promisit, & non alienam.

33 Hic denique nota Novitium, qui nondum ulla vota emisit.

fit, non obligari patefacere se esse Novitium, si fortè peccet contra Castitatem: quia donec voverit, novam speciem peccati non committit.

De peccato cum filia Confessoris; an sit sacrilegium explicandum Confessario, dixi supra §. præcedente, de simplici fornicatione.

34 Iam verò quoad alterum genus in hac materia, quod est; quando, in loco sacro, ejusmodi turpia perpetrantur; sciendum est, per voluntariam pollutionem, seu seminis effusionem, quando notoria est, pollui Ecclesiam, & reconciliatione indigere. Certum autem est copulam illicitam; & quamcumque illicitam seminis effusionem in loco sacro habitam, si sit notoria, superaddere peccato rationem sacrilegii in Confessione patefaciendam.

35 Sed quid Primò, quando
L 4 copula

*e. Sua. to. 1**de relig. l. 3**c. 7. n. 4.**Sanc. l. 9.**de matr.**d. 15. n. 11.**Bonac. de**matr. q. 5.**c. 7. n. 7.**de matr. l. 10.**c. 7. n. 15.**de matr. l. 10.**c. 7. n. 15.**de matr. l. 10.**c. 7. n. 15.**de matr. l. 10.**c. 7. n. 15.**de matr. l. 10.**c. 7. n. 15.**de matr. l. 10.**c. 7. n. 15.**de matr. l. 10.**c. 7. n. 15.**de matr. l. 10.**c. 7. n. 15.**de matr. l. 10.**c. 7. n. 15.**de matr. l. 10.**c. 7. n. 15.**de matr. l. 10.**c. 7. n. 15.**de matr. l. 10.**c. 7. n. 15.**de matr. l. 10.**c. 7. n. 15.**de matr. l. 10.**c. 7. n. 15.**de matr. l. 10.**c. 7. n. 15.*

copula est occulta? Respondeo. Licet cōmunior, e & probabilior sententia sit etiam tunc esse sacrilegium: tamen probabile etiam est, f non esse, atque adeo in Confessione minimè explicandum. Ratio est, quia in tantum est sacrilegium, in quantum polluitur Ecclesia; at non polluitur, &c per occultam copulam: ergo, &c. Quando autem fuit occulta copula, sed deinde post aliquot dies v g. facta est notoria, polluitur quidem Ecclesia in foro externo, indigetque reconciliatione: at copula præcedens non fuit in foro interno sacrilega, nec ab illa quia occulta fuit, Ecclesia violata.

36 Quid Secundò, si copula sit licita, id est conjugalis? Respondeo: si adsit necessitas: non esse sacrilegam: de qua vid. Sanchez. 8

37 Quid Tertiò de oculis, tactibus, & locutionibus turpibus

*g Sanc. l. 9**de matr.**d. 15. n. 21.*

bus sine effusione seminis in Ecclesia publicè factis ? Respondeo non esse & ex hoc capite sacrilega, unde nec specialiter in eorum Confessione, sacer locus aperiendus. Ratio est, quia hoc sacrilegium committitur ex eo, quod violatur Ecclesia, (quæ quidem violatio per sacros Canones induta fuit) ac per solos tactus quomodocunque impudicos, quamvis cum pollutionis periculo (modo pollutio non sequatur) non violatur Ecclesia; ergo, &c.

h Ibid.

38 Notanter dixi (ex hoc capite) non enim est negandum si quis hæc vel similia exerceat in loco sacro, cum magna Ecclesiæ irreverentia; ut si meretricem publicè ante Altare impudicè quis tangeret, si in sacro templo lascivas comædias præsentet, &c non est, inquam, negandum ab hoc, sacrilegii scelus in sua propria specie / com-

i De Lug. d. 16 sec. 10. n. 467
l Bon. cit. c. 1. Dec. præc. q. 6. n. 14. & alii pass.

L s mitti,

ndeo.
abilior
esse sa.
ile ee.
e adeo
expli.
n ran-
ntum
pol.
copu-
utem
einde
ta est
n Ec.
tiger.
opula
o in-
quia
ta.
opula
Ref.
e non
San-
ulis,
irpi-
bus

mitti, etiam seclusa omni humana prohibitione. Ratio est quia esset gravis irreverentia divini cultus, atque adeo ipsius summi Dei notabilis injuria.

39 Petes, quid intelligitur ad hunc effectum nomine loci sacri? Respondeo, quamvis ad effectum refugii latius loci sacri nomen intelligatur, includat-

m Sanch. l. 9. de mat. d. 15. n. 23. §. 42. que *m* non solum Ecclesiam ipsam, capellasque suas, sed etiam Sacristiam, Monasterium, &c. At ad effectum constituen-

n Sanc. ib. d. d. n. 23. dicitur *n* sola Ecclesia, & solum Coemeterium, hoc est Ecclesia cum suis Capellis consecrata, aut saltem ab Episcopo benedicta, sacris officiis, aut sepulturae fidelium deputata.

o De Lug. d. 16. de pœn. sect. 12. n. 523. 40. Denique, adverte duo. Primò non addere novam sacrilegii *o* speciem circumstantiam temporis sacri; sive igitur die festivo

stivo, sive die Veneris sancti commissum fuerit peccatum; non est necesse ejusmodi temporis in confessione meminisse. Nisi fortè ex alio capite Deo ejusque cultui, irreverentia aliqua notabilis irrogaretur p ut si quis v. g. ludos publicos, vel comedias, & ludrica spectacula exhibere in die Veneris Sancti, v. g. vellet, id enim esse contra Dei reverentiam, nemo dubitare debet.

p Ib. n. 520

41 Secundo nec q ex se superadditur similis sacrilegii malitia ex eo, quod quis peccet gestando sacras Reliquias. Ratio est quia non videtur tam gravis irreverentia.

q Fill. 10 2
n 30. ca 7.
n 1. 9 a.
pud Dian.
p 1. tr. 7.
ref. 18.

42 Quid si Sacerdos v g. portans sacram Eucharistiam, vel primo copulam carnalem haberet, vel secundo infamaret, vel furaretur, vel quod simile peccatum patraret? Respondeo in primo casu magnam irreverentiam

tiam agnosco, unde & grave speciale sacrilegium, contra Religionem commissum, atque ideo Sacerdoti subjiciendum. In secundo, tam gravem irreverentiam non video. Nec novum est, non omnia peccata æqualem turpitudinem continere: nam propter eandem rationem eum, qui valde impudica ante altare exerceret, modò numero 25. à sacrilegio non liberavimus: liberamus tamen & alia peccata non ita turpia committentem.

§ Azor
20.3 c. 25.
q 15.

§. 6.

De Adulterio.

43 **C**ertum est conjugatum turpiter peccantē cum soluta, vel contra, debere explicare se esse conjugatum: quia tunc adest nova species, nempe Adulterium. Sed quæstio est, An quando conjugatus cum conju-

conjugata (& idem quæritur quando professus cum professa) peccat, explicandus sit status utriusque, An satis sit dicere commisi adulterium, sacrilegium, &c.

44 Dico non esse satis, sed adulterium, vel sacrilegium ex parte utriusque esse perpetratum, fore necessariò explicandum. Ratio est, quia tunc duo sunt commissa peccata, alterum quo quis peccat in sua persona, alterum quo cooperatur cum alia, ut illa, in propria persona peccet.

a De Lug. d. 6. sec. 5 n. 158.

45 Sodomia cum conjugate etiam sua, est adulterium: & denique bestialitas, sodomiã, & similia delicta uxorati, etiam cum solutis, sunt adulteria, atque adeo explicanda. Ratio, quia in his semper injuria fit conjugati.

b Sanc l. 9 de matr.

46 Superest hic, tanquam in suo loco, quærerere, an qui sponsam habet de futuro, id explica-

d 18. n. 4. Azor 10. 3. l. 3. c. 23.

*c. Basiliius
Pont. de
matr. l. II.
n. 8. aliq;*

re debeat, si contra Castitatem peccet? Respondeo probabilissimum esse non debere. Ratio est, quia per sponsalia nondum traditur Ius in corpus, quare non peccatur contra iustitiam. Et sicut qui vovit Religionem, si fornicetur, non obligatur explicare tale votum, quando fornicationem fatetur, quia per promissionem Religionis nondum contraxit obligationem voti Castitatis, ita ille, per promissionem Matrimonii, nondum contraxit obligationem iustitiae.

§. 7.

De Incestu.

47 **N**on est dubium Incestum esse speciem luxuriae explicandam in Confessione, qua cum consanguineis, vel affinibus, contra Castitatem

sive

sive per copulam, sive etiam per oscula; tactusve impudicos, &c. peccatur: nam propterea ita communiter definitur; Est peccatum luxuriæ, quod committitur cum persona conjuncta. Sed quæstio est, an incestus cum sanguineis differat ab incestu cum affinibus, & rursus, an incestus cum alterutris ex prædictis in uno gradu usque ad quartum (nam in aliis à quarto est simplex fornicatio) differat ab incestu in alio v. g. peccato cum matre, cum filia, cum sorore, cum nepote, cum consobrina siue consanguineis, siue affinibus, differuntne inter se specie, ita ut in Confessione talis gradus sit ex necessitate declarandus & an vero si quis cum aliqua ex dictis peccavit, etiamsi fuisset mater, satis se explicet dicendo, incestum commisi? Quid de peccante cum conjunctis spiritua-liter, id est ex Baptismo, vel

Confir-

Confirmatione, & de conjunctis legaliter, id est ex Adoptione?

a S. Th. 2. 2. q. 15 ar. 9. & Ca. jet. ibid. b Fill. 10. 2. tr. 30 c. 5. n. 67. di. cens esse opinionem S. Th. Ca. jet. Soti & fere Thomist. Gripius in. tra de ca. sibus re. serv. c. 8. n. 5. Me. galain 1. p. 1. 5. c. 12 n. 9. uterq; apud Diā. p. 1. tr. 7. res. 35. Tribus dictis hæc, quæ satis confusa propter opinionum varietatem apud Auctores sunt, breviter, distincteque, ex meo instituto, expedientur.

48 Dico probabile esse nec consanguinitatem *a* ab affinitate, nec unum gradum *b* ex his, differre specie ab aliis. Unde licet sine dubio gravius sit contra unum gradum delinquere, v. g. contra primum cum matre, quàm contra alium, v. g. cum consobrino: tamen quia non mutatur species, puto non esse ea specialitatem ex necessitate patefacienda. Ratio est, quia in omnibus his una specie deformitas est (licet modo levior, modo gravior) nempe contra reverentiam debitam conjunctis. Quod autem id oriatur interdum ex ipsa natura, ut in primo consanguinitatis gradu, & per alios etiam

in secundo, interdum verò ex
præcepto Ecclesiæ; ut in ceteris,
& maximè in gradibus affinita-
tis; nihil specie diversum, ex
hoc necessariò infertur; nam
præceptum Superioris, cum ali-
quid præcipit, ponit materiam
præceptam in ea specie virtutis,
ratione cujus illud præcipit:
nunc autem Ecclesia abstinere ab
illis congressibus præcipit, pro-
pter eandem reverentiam con-
junctis debitam. Quod deinde
gradus ipsi non mutant speciem,
inde probabitur, quia hi nihil
aliud inferunt, nisi majorem, vel
minorem conjunctionem; magis
autem & minus non variant, spe-
ciem, etiam in hac re nostra mo-
rali, nisi aliunde probetur esse
contra particularem virtutem,
vel particulariter contra diver-
sum rectæ rationis dictamen. Id
quod hic, quamvis multi proba-
biliter invenire satagunt; nihi-
lomi-

lominus alii, probabiliter item,
non inveniri posse contendunt.

49 Dico secundò incestum
cum conjunctis conjunctione le-
gali, id est conjunctione orta ex
adoptione alicujus in filium
(quæ est inter adoptantem, &
adoptatum; inter adoptatum, &
filios legitimos adoptantis, qui
in ejus sunt potestate; inter uxore
rem adoptati, & ipsum adopta-
tum; & denique inter uxorem
adoptantis & adoptatum) Dico,
inquam, hunc incestum non esse
se explicandum, ut distinctum
ab aliis incestibus dictis in nu-
mero præcedenti, & nec neces-
sario explicandas diversitates il-
las dictas in proxima parenthesis.
Ratio prioris partis hujus dicti
est ea, quam numero præceden-
te diximus, quia nimirum Ec-
clesia, propter e idem motivum
reverentiæ conjunctis debite
prohibet ejusmodi congressus
Ratio posterioris est similiter
eadem

a De Lug.
d 16. de
pæn sect. 6
n. 328.

eadem, quam ibidem diximus; quia diversitas gradus solum indicat magis & minus in eadem specie.

50 Dico Tertio incestum cum conjunctis conjunctione spirituali, id est orta ex Baptismo, & Confirmatione (quæ est inter baptizantem & baptizatum, inter patrinam vel matrinam cum ipso baptizato, inter parentes baptizati cum baptizante, & denique inter eosdem parentes baptizati: & patrinum vel matrinam: quod idem est respectivè, in Confirmatione.) Dico inquam, incestum hunc esse explicandum ut distinctum ab utroque incestu carnali & legali prædicto in numero 48. & 49. sed non esse necessarium explicare an ex baptismo, an ex Confirmatione fuerit orta conjunctio: item nec esse necesse explicare, an v. g. baptizans, vel confirmandus peccaverit cum baptizata,

an

d Sane.
l. 7. de ma-
trim. dis 5
n 9.

an cum matrina ejusdem bapti-
 zaræ, an cum matre ejusdem,
 &c. Ratio primæ partis hujus
 dicti est, quia incestus spiritua-
 lis, addit circumstantiam Sacra-
 menti, ratione cujus reducitur
 ad genus quoddam sacrilegii.
 Ratio secundæ, & tertiæ partis
 est, quia semper in prædictis
 committitur peccatum cum ea-
 dem specie deformitate, esto
 graviore vel leviori, quia sem-
 per est contra eandem reveren-
 tiam debitam personis, ex intui-
 tu Sacramenti, connexis.

si Huc commodè reducere
 possemus duo, quæ supersunt ex-
 plicanda. Primum circa impe-
 dimentum publicæ honestatis.
 Secundum circa incestum sodo-
 miticum. Quoad primum, scien-
 dum est impedimentum publicæ
 honestatis esse illud, quod ori-
 tur ex sponsalibus de futuro, va-
 lidè tamen initis: nam, his ini-
 titis, oritur e impedimentum

a Sanch.

*l. 7. de ma-
 trim. d. 68
 & seq.*

dirimens Matrimonium inter
sponsum, & consanguineos
sponsæ in primo gradu, & con-
tra: id est non potest validè con-
trahi Matrimonium à sponso vel
sponsa cum dictis consanguini-
neis. Idem etiam impedimen-
tum oritur ex Matrimonio rato
non consummato, cum hoc ad-
dito, ut sit dirimens *f* etiam us- *f Sanc. ib.*
que ad quartum gradum, & et-
iam si Matrimonium fuerit irri-
tum, ex quocunque capite, præ-
terquam ex defectu consensus.

sz lam si quis cognosceret so-
rorem v. g. vel matrem, filiam-
ve suæ sponsæ de futuro: rursus
si cognosceret sororem, aliamve
consanguineam suæ conjugis
per verba de præsentem, sed non-
dum consummato Matrimonio,
deberetne in Confessione expli-
care non solum ipsum pecca-
tum, sed etiam ejus qualitatem,
nempe fuisse incestum cum ma-
tre, cum sorore, cum consanguini-
nea

nea

g De Lug.
d 16. de
pœn. sect.
6. n. 331.

nea sponsæ, &c.? Respondeo
certum g esse tale peccatum ha-
bere malitiam incestus carnalis,
quia est prohibita talis copula
per Ecclesiam, ponentem in ea
impedimentum dirimens, pro-
pter reverentiam conjunctis de-
bitam; quare erit ut talis expli-
candus. Quoniam vero supra
diximus non esse, ex probabili
opinionem, in ceteris incestis ne-
cessariò explicandos gradus: ita
hic, ubi incestus oritur ex in-
choato Matrimonio, consequen-
ter, propter eandem inibi alla-
tam rationem; dicendum erit.

§3 Quoad secundum, id est
quoad sodomiam, quærimus, an
si quis sodomiticè cognosceret
consanguineum, vel consanguine-
am, vel affinem, vel conjun-
ctam conjunctione legali, vel
spirituali, debeat explicare con-
junctionem, ita ut non satis sit
dicere, se sodomiam commi-
sisse.

sed necessario addendum, se sodomiticum incestum commisisse?

Respondeo necessario sic addendum. *h* Ratio est, quia ob reverentiam naturalem propinquis debitam ejusmodi peccatum, ultra malitiam sodomix, habet & malitiam incestus. Quamvis enim per hunc incestum sodomiticum non impediatur Matrimonium, quia ut impediatur, debet esse seminatio in vase naturali; neque per eundem incurrantur poenae contra incestum latæ, quia poenae fulminantur contra incestum proprie dictum, id est natum ex copula naturali; tamen quia fit contra prædictam reverentiam, non potest propriam incestus malitiam non participare.

h Falluc. t. 2. tr. 30 c. 5. n. 106

§ 4 Major difficultas est utrum explicandi gradus, v. g. sic: Commisit incestum sodomiticum cum fratre, cum patre, cum consobri-
brino.

7.
spondeo
tum ha-
carnalis,
copula
em in ea
s, pro
ntis de-
is expli-
ro supra
robabili
estis ne-
adus: it
ur ex in-
sequen-
ibi alla-
m erit.
, id est
imus, an
nosceret
sanguis
conjun-
ali, vel
are con-
fatis sit
mi fisse
sed

brino. An satis sit dicere, commisi incestum sodomiticum? Respondedo, in nostra sententia probabili, non esse necessario explicandos. Ratio est, quia omnes sunt ejusdem speciei, & solum secundum magis, & minus in eadem specie differunt: id quod, ut diximus n. 48. notat quidem majorem; minorem vero gravitatem, sed nequaquam specie distinctam.

§. 8.

De Stupro.

55 **S**tuprum est concubitus viri cum virgine foemina, eadem repugnante. Quae si ea consentiente, ex probabilissima sententia, est simplex fornicatio. Unde sequitur statum virginitatis non esse necesse Confessione explicare, virginitate

consentiente: quem, illa repugnante, explicare oportebit.

56 Pari ratione, sodomitica copula cum eadem consentiente est mera sodomia; unde nec ibi status virginittatis est declarandus.

57 Cum se virgo polluit, vel delectatur, &c. non facit nisi peccatum mollitiei, de quo diximus supra §. 4 nu. 19. nam propterea suam virginittatem explicare non obligabitur.

58 Ad expediendam Confessionem facit scire obligationem, quam contrahit stuprator. Dico ergo, cum virgo defloratur, ipsa consentiente, nihil nec ei, nec parentibus debet, deflorator. *a Less. l. 2. c. 10. du. 1.*
At si vi, vel fraude, vel promissione virginem, quis defloravit: *saue* tenetur vel dotare, vel ducere, ac solvere quod promissit.

§. 9.

De Raptu.

59 **I**N duobus differt Raptus a
 stupro. Primò, quia stuprum
 semper est cum virgine; at
 Raptus est de quacunque muliere,
 re, immo etiam puero: qui sane
 Raptus est omnium turpissimus

60 Secundò stuprum solum
 dicit violentiam, vel ad summam
 fraudem; at Raptus, præter vio-
 lentiam, addit abductionem:
 est enim Raptus peccatum luxu-
 riæ, quo persona aliqua abduc-
 tur cum violentia, ad turpem
 actum cum ea exercendum. Ad-
 dit igitur malitiam contra iusti-
 tiam, atque adeo specialiter con-
 sultendam.

61 Abductio sponsæ de futu-
 ro, ut item sponsæ de præsen-
 ti ad est conjugis per duos men-
 ses ante consummationem. Ma-

c. *Nullius*
 i. 2. r. 30.
 c. 6.

monii, ad quod consummandum
prædictum tempus conceditur:
abductio inquam ejusmodi des-
ponsatorum, si est ad finem ritè
complendi Matrimonium, non
est Raptus: quia, etiam repu-
gnantibus Parentibus, non est
abductio *ad id*, quod est prohi-
bitum: sed si est ad illicitum fi-
nem, explendæ scilicet libidi-
nis: erit Raptus speciatim in
Confessione manifestandus.

b *Fill. ib.*

§. 10.

De Peccato contra naturam.

62 **Q**Uatuor sunt species,
& quidem distinctæ,
aperiendæ, quia habent turpi- a *Fill. tr.*
tudinem, si non physicè diver- 30. c. 8.
sam, quia omnes prodigunt se- n. 241.
men sine spe generationis, certè
moraliter, ex recta hominum æ-
stimatione, diversum. Mollities,
Sodomia perfecta, Sodomia im-
M 2 perfe-

perfecta, Bestialitas, ad quam
reducitur Congressus cum Dæ-
mone. De singulis aliquid bre-
viter delibabimus.

Mollities.

2 Est pollutio voluntaria, sine
conjunctione corporum, seu, ut
definit S. Thomas, est *b* pecca-
tum contra naturam, per quod
voluntaria pollutio procuratur,
extra concubitum, causa explen-
dæ delectationis veneræ. Si
quis tamen, dum se polluit, con-
sentiat, vel cogitet morosè in
aliquam aliam speciem, v. g. in
adulterium, incestum; contrahit
eamdem malitiam, quam cogi-
tat, adeoque confitendam.

3 Inanimatum instrumentum,
quo quis se polluat, non facit
mutationem speciei, ut supra
cap. 1. §. 10. de mediis, quæ assu-
muntur ad peccandum univer-
saliter diximus. Dixi (inanimato)
nam si animato, ut si manibus

alter

*b. S. Th. 2.
2. q. 52. ar.
11. sb. Ca.
1. ce.*

*c. Fill. 11.
30. c. 8.
n. 154.*

alterius, &c. fiat, jam nunc sub-
do,

64 Si quis se pollueret inter
brachia, coxendices, os, &c. fœ-
minæ, vel viri, cum id regulari-
ter procedat ex affectu personæ,
seu concubitus cum illa; est sine
dubio specialiter explicandum:
quia non est mera pollutio, sed
copula inchoata. Non tamen
credo necessariò esse explican-
das peculiare partes corporis
(nisi sit affectus aliquis particu-
laris, v. g. ad partes præposteras
ob sodomiam, unde & explican-
dum) materialiter enim se ha-
bent, & illa major delectatio,
quæ in una ex partibus quæri-
tur, non transcendit speciem ma-
licitiæ, quæ est in alia.

d *Fillius*
ib. n. 155.

65 Petes; quando quis habet
inchoatam prædictam copulam,
necesse ne habet exprimere in
Confessione se seminasse extra,
vel intra vas? Resp. Ita; quia
extra dispergitur semen; ac in-

M 3

tra

tra vas naturale foeminae, non item. Quid in masculis, dicam mox à num 8. & addam utilissimam praxim pro hac re.

66 Si quis se polluat manibus alterius viri, vel foeminae, vel suis alium quis polluat: debet id explicare propter cooperationem cum alterius peccato. Immo si tu tuis manibus polluas uxoratum, vel Sacerdotem, &c. debes id explicare, quia cooperaris ad Adulterium, vel Sacrilegium, juxta ea, quae dixi c. 1. §. 14. de scandalo n. 128. At si te suis manibus alius polluat; parum refert, e pro tuo peccato contra Castitatem, quod ille fuerit vir, vel femina, vel Sacerdos: tunc enim (si aliud non additur) se habent, illae manus ut merum instrumentum: & solum ad est cooperatio cum alterius te polluentis peccato, ut dictum ibidem est.

*e Ex eod.
Hill. ib.*

De incipiente copulam, & re-
filiente, semenque dispergente
dixi §. 4. n. 27.

De mollitie virginis dixi §. 8.
n. 57.

De Mollitie uxorati § 6. n. 46.

De Mollitie sacrilega §. 5.
n. 40. & à n. 35.

De comedente calida, ut pol-
luatur in somno dixi cap. 6. §. 2.
num. 7.

Sodomia.

67 Sodomia, & quidem per- fS. Th. 2.
fecta, est concubitus, f ad sexum 2 q. 52. ar.
non debitum, ut viri cum viro, II. *ibid.*
foeminae cum foemina: nam con- *Cajetan.*
cubitus viri cum foemina in va-
se praepostero, est sodomia im-
perfecta, de qua mox, Concubi-
tus autem, est copula carnalis
consummata; naturalis si sit in
vase debito; innaturalis, si sit in
loco, seu vase non debito.

68 Sed hic est quaestio quando-
nam mutua procuratio pollutio-
nis inter mares, vel inter foemi-

nas debeat dici mollities, quando sodomia.

gCajet. ib.

Respondeo g quando ex affectu ad personam adest concubitus; si fit inter indubitum sexum, hoc est inter virum & virum: foeminam & foeminam, tunc est sodomia. Quando verò est mutua pollutio, absque concubitu, sed solum ad explendam libidinem, est mollities.

70 Hinc si duo Mares commisceant corpora, & moveantur ad procurandam pollutionem, vel quomodocumque se tangant impudice, ex affectu indebiti se-

*h Ita Pa-
ter Anton.*

Marsil.

Lector ca-

juum in

Coll. Rom.

in manu

scriptis in

L. 11. 11.

6. 2. 2.

xus, ita ut effusio seminis vel intra vas præposterum, vel etiam extra; puto h esse sodomiam. Si fit intra vas est certum; si vero fit extra, probatur, quia quamvis tunc non sit copula; tamen per illum concubitum est affectus veneris ad indebitum sexum, qui propriè constituit sodomiam; nam ceterum sive se-

men effundatur intra, sive extra; semper æquè in loco non suo dispergitur: locus enim præposterus videtur materialiter se habere in sodomia, sed formaliter ejus essentia sumitur ex motivo, scilicet ex concubitu cum affectu ad indebitum sexum. Confirmo, quia fœmina cum fœmina non alio modo commiscetur, nisi per dictum concubitum cum effusione seminis, & non intra vas præposterum: inter illas enim non potest esse copula propriè, sed si ipsæ fœminæ commisceant corpora ex affectu solum se polluendi, id est explendæ libidinis, est mollities; si ex affectu ad indebitum sexum, est sodomia.

70 Scio Graphium i septire ad copulam sodomiticam requiri effusionem seminis intra vas innaturale. Sed mihi hæc sententia non placet. Primò quia ut dicebam, sic inter fœminam, &

i Grap. e.
90. n. 11. ex
Navar. c.
23 n. 249.

& foeminam non esset sodomia. Secundò quia talis concubitus ex affectu indebiti sexus, cum effusione seminis extra vas non est mollities quia hæc est pollutio ex affectu explendæ libidinis, ut supra diximus, ergo est Sodomia.

71 Solum igitur sententia Graphii est vera, quoad pœnas & reservationem, si quando sodomia est peccatum reservatum. Pœnæ enim, & reservatio, cum sint odiosa, restringuntur ad Sodomiam principalem, & maxime notam, & undequaque certam.

72 Ex his ergo collige, dum vir cum viro, vel foemina cum foemina peccant per dictum concubitum, satis esse in Confessione dicere, se exercuisse Sodomiam: sine necessitate dicendi an semen intra, an extra vas miserint. Quid dicendum quando vir præpostere foemina

nam cognoscit, & semen extra
vas dispergit, dicam mox cum
de Sodomia imperfecta.

73 Vnum denique hic adver-
te, in Sodomia non satis esse di-
cere, Sodomiam commisi, sed
explicandum / in super, an quis
fuerit agens, an patiens. Ratio
est; quia agens committit pollu-
tionem: quam patiens, eo ipso,
quod patiens est non committit.

De sodomia cum affine, vide
§. 7. n. 54.

De sodomia uxorati, vide §. 6.
n. 46.

De sodomia cum Infideli, vide
§. 4. n. 23.

De sodomia cum Virgine, vid.
§ 8. n. 57

Sodomia imperfecta.

74 Sodomiam imperfectam,
quam alii vocant innaturalem
concumbendi modum, est pec-
catum contra naturam, per quod
vir cum foemina concumbit ex-
tra vas naturale. Est species di-
stincta

l De Lug.
d. 16. sect.
§. n. 243.

stincta à sodomia perfecta, adeoque speciatim in Confessione exprimenda; perfecta enim procedit ex affectu ad indebitum sexum; hæc verò procedit; non ex affectu ad indebitum sexum, sed licet ad debitum, tamen ad partem innaturalem.

75 Sed quid dicendum, si quis se polluat inter ceteras partes foeminae, coxendices, brachia &c. Respondeo de hac re dictum supra num. 64. Illud hic sive recole, sive adde; si primum fit concubitus ex affectu ad personam ipsam, sexumque foemineum est copula fornicaria, sive adulterina, sive incestuosa, juxta conditionem personae, atque adeo est aperiendus. Si secundum fit concubitus ex affectu ad partes posteriores; est Sodomia imperfecta, de qua agimus, ac similiter aperiendus. Si tertium denique fit sine concubitu, se-

ligenter pernotes: Hæc à nobis dicta esse ad dandam veram harum rerum essentiam. Ceterum in præci Confessario expedire tot minutias nequaquam inter-

m. Fill. in Instruct. brevi pro Confess. v. I. circa initium.

rogare. Audi Filliucium, prudens, inquit, esse Confessarius debet in exquirendis circumstantiis sexti præcepti præparatoriis ad actum consummatum, modis minutè non necessariis, ne se, vel pœnitentem excitet ad aliquam tentationem.

n. Coninch disp. 7. de sacr. dub. 7. n. 56.

Audi Coninchium, n. præstat aliquando Sacerdotem minutè peccatum perfectè pœnitenti intelligere, quam vel illi, vel sibi aliquod scandalum creare & esse nimium. Audi Angelum

o Angelus V. Interrogationes 21.

Confiterur, inquit, mulier quod fuit cognita extra vas debitum: non quærat postea Confessarius in quo loco, vel quomodo, & huiusmodi, sicuti faciunt quidam, qui potius sunt

contra

contaminatores, quam Confes-
sores. Vide alios. p

Bestialitas.

78 Bestialitas est Concubitus
q cum re animata, non ejusdem
speciei cum homine. Huc redu-
citur concubitus cum Dæmone,
quia adhuc ille non est ejusdem
cum homine speciei, etiamsi af-
sumat formam hominis. In hoc
crimine, non est necessariò ex-
plicandum r genus animalis, sive
sit equus, sive sit equa; sive ovis,
sive gallina; semper est enim ea-
dem in specie moralis deformatas.
At si sit in concubitu cum
Dæmone, debet s id explicari;
quia superadditur peccatū con-
tra Religionem, id est commer-
cium cum Dei, nostrumque om-
nium, nequissimo inimico.
Nota insuper, exprimi in
Confessione oportere t an Dæ-
mon fuerit sub forma fceminæ,
vel viri, vel sub forma talis con-
jugati; vel talis monialis, pro-
fessæ,

N 3

p *Fagund.*

prac Ecc.

2. l. 2. c. 2.

n. 8. *Ho*

mobonum

in exam.

Eccel. p. 1.

tr 4. c. 12.

q. 11. *De*

Lugo d. 16

de pœn.

sect. 14.

n. 595.

q *S. Th. 2.*

2. q 52.

ar. 11.

r *F. lius.*

tr. 30. c. 9.

n. 161.

s *Idem ib.*

num. 161.

c *Ibid.*

220 *Lib. 2. Cap. 8. §. 1.*
fessæ, &c. Ratio est, quia tunc
præter bestialitatem, additur af-
fectus ad talem.

C A P V T VIII.

Circa Septimum, & Deci-
mum Decalogi præ-
ceptum.

§. 1.

*De Furto communi, Rapina,
& Damno dato.*

I S ECTando probabilem opi-
nionem docentem cir-
cumstantias in eadem specie ag-
gravantes, non necessariò ex-
primendas. Dico satis esse a li-
a *De Lug. d. 16. de* furtum fateri debeas, sic diceres
pen. sec. 3 Furtum in materia gravi com-
n. 121. missi; ac non potes dicere te fu-
ratum v. g. decem, cum fueris
furatus, vel octo, vel quindecim
quia